

Anonymiseret version

Oversættelse

C-159/21 – 1

Sag C-159/21

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

11. marts 2021

Forelæggende ret:

Fővárosi Törvényszék (Ungarn)

Afgørelse af:

27. januar 2021

Sagsøger:

GM

Sagsøgte:

Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Alkotmányvédelmi Hivatal

Terrorelhárítási Központ

Fővárosi Törvényszék (retten i første instans i Budapest)

[Udelades] I den forvaltningsretlige sag på asylområdet [udelades] mellem sagsøgeren **GM**, ([udelades] Budapest [udelades]), og **Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság** (det nationale generaldirektorat for udlændingepolitiet, Ungarn), ([udelades] Budapest [udelades]), **første sagsøgte**, [udelades] **Alkotmányvédelmi Hivatal** (kontor for beskyttelse af forfatningen) ([udelades] Budapest [udelades]), **anden sagsøgte**, [udelades] og **Terrorelhárítási Központ** ((antiterrorcentret) ([udelades] Budapest [udelades]), **tredje sagsøgte**, har Fővárosi Törvényszék (retten i første instans i Budapest) truffet følgende

afgørelse:

DA

Retten indleder en præjudiciel forelæggelsesprocedure ved Den Europæiske Unions Domstol, som anmodes om en fortolkning af visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (herefter »direktivet om asylprocedurer«) og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (herefter »kvalifikationsdirektivet«).

Denne ret forelægger Den Europæiske Unions Domstol følgende præjudicielle spørgsmål:

1. Skal artikel 11, stk. 2, artikel 12, stk. 1, litra d), og stk. 2, artikel 23, stk. 1, litra b), og artikel 45, stk. 1, samt stk. 3-5, i direktivet om asylprocedurer – i lyset af artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) – fortolkes således, at disse bestemmelser, såfremt den i dette direktivs artikel 23, stk. 1, nævnte undtagelse vedrørende [hensynet til den nationale] sikkerhed finder anvendelse, kræver, at en myndighed i en medlemsstat, som har truffet afgørelse vedrørende international beskyttelse, hvorved den har afslået eller frataget denne status af hensyn til den nationale sikkerhed, og den specialiserede myndighed, som har fastslået den fortrolige karakter, skal sikre, at den berørte ansøger, flygtning eller udlænding, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, eller den pågældendes juridiske repræsentant, under alle omstændigheder har ret til adgang til i det mindste essensen af de fortrolige eller klassificerede informationer, som den afgørelse, der er truffet af ovennævnte hensyn, støtter sig på, og til at gøre brug af disse informationer i proceduren vedrørende afgørelsen, såfremt den ansvarlige myndighed har anført, at en sådan videregivelse ville være i strid med hensynet til den nationale sikkerhed?
2. Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, hvad skal der da præcist forstås ved »essensen« af de fortrolige grunde, som den pågældende afgørelse støtter sig på, ved anvendelsen af artikel 23, stk. 1, litra b), i direktivet om asylprocedurer, i lyset af chartrets artikel 41 og 47?
3. Skal kvalifikationsdirektivets artikel 14, stk. 4, litra a), og artikel 17, stk. 1, litra d), samt artikel 45, stk. 1, litra a), og stk. 3 og 4, i direktivet om asylprocedurer og 49. betragtning hertil fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en national lovgivning, hvorefter fratagelse af eller udelukkelse fra flygtningestatus eller status som udlænding, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, sker i kraft af en ubegrundet afgørelse, som udelukkende støtter sig på en automatisk henvisning til den specialiserede myndigheds ufravigelige og bindende udtalelse, som ligeledes er ubegrundet, og hvori det fastslås, at den nationale sikkerhed er bragt i fare?

4. Skal 20. og 34. betragtning til og artikel 4, artikel 10, stk. 2 og stk. 3, litra d), i direktivet om asylprocedurer samt kvalifikationsdirektivets artikel 14, [stk.] 4, litra a), og artikel 17, [stk.] 1, litra d), fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en national lovgivning, hvorefter den pågældende specialiserede myndighed foretager en undersøgelse af udelukkelsesgrunden og træffer afgørelse vedrørende realiteten i en procedure, som ikke er i overensstemmelse med de materielle og formelle bestemmelser i direktivet om asylprocedurer og i kvalifikationsdirektivets?

5. Skal kvalifikationsdirektivets artikel 17, stk. 1, litra b), fortolkes således, at den er til hinder for en udelukkelse, der støttes på et forhold eller en strafbar handling, som allerede var kendt inden afsigelsen af den endelige dom eller vedtagelsen af den endelige afgørelse om anerkendelse af flygtningestatus, men som ikke dannede grundlag for en udelukkelsesgrund, hverken i forbindelse med anerkendelsen af flygtningestatus eller med den subsidiære beskyttelse?

Begrundelse

I. Hovedsagens genstand og de faktiske omstændigheder

Sagsøgeren, som er syrisk statsborger, ansøgte i 2005 om asyl, mens den pågældende afsonede en frihedsstraf, som den pågældende var blevet idømt på grund af misbrug af en betydelig mængde narkotika, ifølge en endelig straffedom fra 2002. Sagsøgeren opnåede status som »indrejst«¹, men mistede denne status i 2010 i forbindelse med en revision af denne status, hvilket blev bekræftet ved en retsafgørelse. I 2011 indgav sagsøgeren på ny en ansøgning om tildeling af flygtningestatus, på hvilken baggrund Fővárosi Törvényszék (retten i første instans i Budapest) anerkendte den pågældende status som flygtning »sur place« ved dom af 29. juni 2012. Efterfølgende, i 2019, blev der indledt en administrativ procedure ex officio med henblik på fratagelse af flygtningestatus [;] søgsmålet til prøvelse af denne administrative afgørelse (afgørelse [udelades] af 15.7.2019) blev anlagt ved den forelæggende ret i forbindelse med en forvaltningsretlig sag, i hvilken forbindelse sagsøgeren blev frataget sin flygtningestatus, selv om det blev fastslået, at princippet om non-refoulement fandt anvendelse. Under den administrative procedure var tredje sagsøgte (antiterrorcentret) og den anden sagsøgte (kontoret for beskyttelse af forfatningen) i den foreliggende forvaltningsretlige sag nået til den konklusion i deres udtalelser, at sagsøgerens ophold i Ungarn udgjorde en fare for den nationale sikkerhed. På baggrund af det ovenstående fastslog den kompetente asylmyndighed, at der med hensyn til

¹ – O.a.: Direkte oversættelse af den ungarske ord »befogadott«, som betegner en af de former for status, der er omfattet af den ungarske lov om asylret, netop med henblik på personer, som ikke anerkendes status som flygtning eller subsidiær beskyttelse, men med hensyn til hvilke non-refoulement-princippet finder anvendelse.

sagsøgeren forelå en grund til at udelukke den pågældende fra flygtningestatus og status som udlænding, der er berettiget til subsidiær beskyttelse.

II. De væsentligste elementer af parternes anbringender

Ved indledningen af retssagen foreslog **sagsøgerens** juridiske repræsentant, at den forelæggende ret skulle forelægge et præjudicielt spørgsmål for Den Europæiske Unions Domstol (herefter »Domstolen«)[;] sagsøgeren anførte nærmere bestemt, at den pågældende ikke kunne få adgang til essensen af de »fortrolige« oplysninger, som faren for den nationale sikkerhed var støttet på, og at den pågældende, såfremt denne adgang blev indrømmet, heller ikke kunne anvende dem i retssagen i henhold til den gældende lovgivning. Sagsøgeren fremhævede, at det af Domstolens relevante fortolkning også fremgår, at den kompetente asylmyndighed skal foretage en individuel vurdering af ansøgningen og ikke kan støtte sin afgørelse alene på konklusionerne i den specialiserede myndigheds udtalelse (om national sikkerhed). Sagsøgeren anførte desuden, at den ungarske lovgivning – uden hjemmel i EU-retten – tilføjer en udelukkelsesgrund, der er i strid med EU-retten, til de udelukkelsesgrunde, der medfører fratagelse af statussen.

Anden og tredje **sagsøgte** har i deres egenskab af specialiserede myndigheder henvist til de faktiske omstændigheder, der er fastslået i deres egne procedurer, og som fremgår af de klassificerede sagsakter, og har fastholdt deres konklusioner med hensyn til faren for den nationale sikkerhed.

Den kompetente asylmyndighed, første sagsøgte, fremhævede resultatet af de interventionen fra de specialiserede myndigheder, anden og tredje sagsøgte, hvorefter sagsøgerens ophold på det ungarske område udgør en fare for den nationale sikkerhed. Den kompetente asylmyndighed er på baggrund af det ovenstående af den opfattelse, at sagsøgeren ikke kan anerkendes status som hverken flygtning eller som en person, der er berettiget til subsidiær beskyttelse.

III. Anførte retsfor skrifter

EU-retten

EU-retlige bestemmelser vedrørende det første og det andet præjudicielle spørgsmål:

1. Direktivet om asylprocedurer, navnlig artikel 11, stk. 2, artikel 12, stk. 1, litra d), og stk. 2, artikel 23, stk. 1, litra b), og artikel 45, stk. 1 samt stk. 3-5
2. Chartret, særligt artikel 41 og 47

EU-retlige bestemmelser vedrørende det tredje og det fjerde præjudicielle spørgsmål:

1. Kvalifikationsdirektivet, navnlig artikel 14, stk. 4, litra a), og artikel 17, stk. 1, litra d)
2. Direktivet om asylprocedurer, navnlig artikel 4, artikel 10, stk. 2 og stk. 3, litra d), og artikel 45, stk. 1, litra a), og stk. 3 og 4, samt 20., 34. og 49. betragtning

EU-retlige bestemmelser vedrørende det femte præjudicielle spørgsmål:

Kvalifikationsdirektivet, navnlig artikel 17, stk. 1, litra b)

Ungarsk ret

Ungarske retlige bestemmelser vedrørende det første og det andet præjudicielle spørgsmål:

§ 57 i a menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény (lov nr. LXXX af 2007 om ret til asyl, herefter »lov om ret til asyl«).

1) I procedurer, der er omfattet af denne lov, afgiver den specialiserede myndighed en udtalelse om de tekniske spørgsmål, hvis bedømmelse henhører under denne myndigheds kompetenceområde. [...]

3) Den kompetente asylmyndighed kan ikke afvige fra den specialiserede myndigheds udtalelse, hvis afgørelsen vedrørende de forhold, som udtalelsen omhandler, ikke henhører under førstnævntes kompetenceområde. [...]

§ 3 i a minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény (lov nr. CLV af 2009 om beskyttelse af klassificerede informationer, herefter »lov om beskyttelse af klassificerede informationer«).

1. Klassificerede informationer:

a) Nationale klassificerede informationer: alle oplysninger, der henhører under området for offentlige interesser, og som kan beskyttes ved klassificering, som er forsynet med en klassifikationsmærkning i overensstemmelse med de formelle krav, der er fastlagt i denne lov eller i den lovgivning, der er vedtaget i medfør heraf, med hensyn til hvilke, uanset hvordan de præsenteres, den klassificeringsansvarlige i forbindelse med klassificeringsproceduren har bestemt, at deres videregivelse, uautoriserede erhvervelse, ændring eller brug, tilrådighedsstillelse for en ikke-godkendt person, eller hindring af, at en berettiget person får adgang hertil, i løbet af deres gyldighedsperiode, tilsidesætter eller direkte bringer nogen af de offentlige interesser, som kan beskyttes ved klassificering, i fare (herefter, samlet set, »skader«), og, i betragtning af deres

indhold, begrænser deres videregivelse og tilgængelighed inden for rammerne af klassificeringen [...]

[Udelades] [definitioner, som er uden betydning for denne forelæggelse]

§ 11 i lov om beskyttelse af klassificerede informationer

1) Den berørte person har beføjelse til at tilgå sine personlige oplysninger, som har status af nationale klassificerede informationer, på grundlag af en adgangstilladelse fra den klassificeringsansvarlige, uden at der kræves en personlig sikkerhedsgodkendelse. Før den berørte person får adgang til de nationale klassificerede informationer, skal den berørte person fremsætte en skriftlig erklæring om fortrolighed og opfylde reglerne om beskyttelse af nationale klassificerede informationer.

2) På den berørte persons anmodning træffer den klassificeringsansvarlige inden for en frist på 15 dage afgørelse om, hvorvidt der kan gives adgangstilladelse. Den klassificeringsansvarlige afslår at give adgangstilladelse, hvis adgangen til oplysningerne skader den offentlige interesse, der ligger til grund for klassificeringen. Den klassificeringsansvarlige skal begrunde afslaget på adgangstilladelsen.

3) I tilfælde af afslag på adgangstilladelse kan den berørte person anlægge sag til prøvelse af denne afgørelse i form af en forvaltningsretlig sag. Hvis retten giver sagsøgeren medhold, er den klassificeringsansvarlige forpligtet til at give adgangstilladelse. Retten behandler sagen i et lukket retsmøde. Kun en dommer, der har gennemgået en national sikkerhedskontrol i henhold til lov om nationale sikkerhedstjenester, kan påkende sagen. Hverken sagsøgeren, en person, der deltager som interesseret part til støtte for sagsøgeren, eller sagsøgerens repræsentant har adgang til de klassificerede informationer under sagen. Andre personer, der deltager i sagen, samt deres repræsentanter kan kun få adgang til de klassificerede informationer, hvis de har gennemgået en national sikkerhedskontrol i henhold til lov om nationale sikkerhedstjenester.

§ 12 i lov om beskyttelse af klassificerede informationer

1) Den person, der er ansvarlig for behandlingen af de klassificerede informationer, kan nægte den berørte person retten til adgang til den pågældendes personoplysninger, hvis den offentlige interesse, der ligger til grund for klassificeringen, bringes i fare som følge af udøvelsen af denne ret.

2) Når den berørte persons rettigheder gøres gældende for en ret, finder bestemmelserne i § 11, stk. 3, tilsvarende anvendelse på den ret, for hvilken sagen er indbragt, og på adgangen til de klassificerede informationer.

§ 13 i lov om beskyttelse af klassificerede informationer

1) Klassificerede informationer kan kun anvendes af den person, såfremt en sådan anvendelse er begrundet i udøvelsen af en statslig eller offentlig opgave, og som med forbehold af de ved lov fastsatte undtagelser er i besiddelse af

a) en gyldig personlig sikkerhedsgodkendelse, som svarer til klassificeringsniveauet for de oplysninger, som den pågældende ønsker at anvende,

b) en erklæring om fortrolighed og

c) en tilladelse til brug. [...]

5) Medmindre andet er bestemt ved lov, tilkommer det retten at udøve de beføjelser, der er nødvendige for at afgøre sager, som er tildelt i henhold til fordelingsanordningen, uden at der er behov for en national sikkerhedskontrol, en personlig sikkerhedsgodkendelse, en erklæring om fortrolighed eller en tilladelse til brug.

Ungarske retlige bestemmelser vedrørende det tredje og det fjerde præjudicielle spørgsmål:

§ 8 i lov om ret til asyl

4) En udlænding kan ikke tildeles flygtningestatus, når den pågældendes ophold på det ungarske område udgør en fare for den nationale sikkerhed.

§ 15 i lov om ret til asyl: »En udlænding kan ikke tildeles subsidiær beskyttelsesstatus [...]

b) når den pågældendes ophold på det ungarske område udgør en fare for den nationale sikkerhed.«

Ungarske retlige bestemmelser vedrørende det femte præjudicielle spørgsmål:

§ 15 i lov om ret til asyl: »En udlænding kan ikke tildeles subsidiær beskyttelsesstatus [...]

ab) når den pågældende er omfattet af en udelukkelsesgrund i henhold til § 8, stk. 5.

§ 8 i lov om ret til asyl

5) En udlænding kan ikke tildeles flygtningestatus, når en ret

a) ved endelig dom har idømt den pågældende en frihedsstraf på mindst fem år for en forsætlig strafbar handling,

- b) ved endelig dom har idømt den pågældende en frihedsstraf for en gentagen strafbar handling, flere gentagne strafbare handlinger eller flere gentagne voldshandlinger,
- c) ved endelig dom har idømt den pågældende en frihedsstraf på mindst tre år for en forbrydelse mod menneskers liv, fysiske integritet eller sundhed, en strafbar handling, som frembyder fare for menneskers sundhed, en forbrydelse mod menneskers frihed, en seksualforbrydelse, en strafbar handling i form af forstyrrelse af den offentlige orden, en strafbar handling mod den offentlige sikkerhed eller en strafbar handling mod den offentlige administration.

IV. Begrundelse for anmodningen om præjudiciel afgørelse

Det første og det andet præjudicielle spørgsmål

Ifølge gældende praksis fra Kúria (øverste domstol) er berørte parter processuelle rettigheder sikret alene som følge af den omstændighed, at den ret, der foretager prøvelse af en administrativ afgørelse på grundlag af klassificerede informationer, har adgang til de dokumenter fra den specialiserede myndighed, der indeholder de klassificerede informationer. Derfor kræves det ikke, at den berørte person kan få kendskab til og anvende de pågældende oplysninger eller i det mindste essensen heraf.

Domstolens praksis om begrænsningen af rettigheder i forbindelse med afgørelser, der støtter sig på fortrolige oplysninger, fremgår navnlig af sag C-300/11 og sag C-593/10.

I sagsøgerens tilfælde støttes den kompetente asylmyndigheds afgørelse om at udelukke sagsøgeren fra den internationale beskyttelse udelukkende på den omstændighed, at de to specialiserede myndigheder, som har deltaget i proceduren (anden og tredje sagsøgte), i deres udtalelser fastslog, at sagsøgerens ophold i Ungarn »udgør en fare for den nationale sikkerhed«. Den kompetente asylmyndighed havde ikke kendskab til de grunde, som den specialiserede myndigheds udtalelse støttede sig på, herunder de klassificerede informationer.

Hverken sagsøgeren eller dennes repræsentant kunne fremsætte bemærkninger til den specialiserede myndigheds ubegrundede udtalelse, som den kompetente asylmyndighed havde indhentet, eller anfægte dens grundlag under den administrative procedure. Sagsøgeren har muligheden for at indgive en anmodning om adgang til de klassificerede informationer om vedkommende i henhold til lov om beskyttelse af klassificerede informationer, men selv hvis den pågældende får adgang til de klassificerede informationer, har den pågældende ikke mulighed for at anvende dem i den administrative procedure eller i en retssag. (De sagsøgte i hovedsagen, kontoret for beskyttelse af forfatningen og antiterrorcentret, gav ifølge deres svar på en anmodning om oplysninger af offentlig interesse fra Magyar Helsinki Bizottság (Helsinki-komiteen i Ungarn)

ingen berørte personer adgang til klassificerede informationer om de pågældende i forbindelse med de anmodninger, som de modtog i 2019 og i første halvår 2020).

Den manglende ret til at anvende oplysningerne indebærer, at sagsøgeren, selv om den pågældende har kendskab til de fortrolige oplysninger, ikke har mulighed for at fremsætte bemærkninger om grundlaget for den afgørelse, der er vedtaget i forbindelse med asylproceduren eller, som følge deraf, at fremføre argumenter mod, at udelukkelsesgrunden finder anvendelse.

Lov om beskyttelse af klassificerede informationer tillader ikke, at den specialiserede myndighed, der træffer afgørelse om adgangstilladelser, delvist imødekommer anmodningen om adgang og videregiver essensen af grundlaget for den pågældende myndigheds udtalelse.

Selv om den ret, der foretager prøvelse af lovligheden af en asylafgørelse og af den specialiserede myndigheds udtalelse, som førnævnte afgørelse støtter sig på (således som det er tilfældet i denne sag med den forelæggende ret), har ret til adgang til de fortrolige eller klassificerede informationer, kan retten ikke anvende disse oplysninger nogen steder, ej heller i hovedsagen, og retten kan ikke fremsætte erklæringer eller fastslå noget desangående, hverken under retssagen eller i dommen. Derfor mangler rettens dom nødvendigvis forhold og omstændigheder, som dens vurdering i denne henseende kan støtte sig på.

Retten skal foretage prøvelse af den administrative afgørelse og som sidste instans træffe afgørelse om anvendelsen af den udelukkelsesgrund, der støtter sig på de fortrolige eller klassificerede informationer, uden at sagsøgeren eller dennes repræsentant har kunnet fremsætte et forsvar eller argumenter eller forhold, der kan modbevise, at denne grund [finder anvendelse] i sagsøgerens konkrete tilfælde. Retten kan kun, uden at begrunde sin afgørelse, bestemme, om de klassificerede informationer, som myndigheden har anvendt, kan begrunde den specialiserede myndigheds konklusion.

Retten kan ikke sikre, at sagsøgeren i hovedsagen under alle omstændigheder får kendskab til essensen af grundlaget for den specialiserede myndigheds udtalelse og for den asylretlige afgørelse vedrørende realiteten, som retten foretager prøvelse af.

Artikel 23, stk. 1, litra b), i direktivet om asylprocedurer er ikke blevet gennemført i ungarsk ret, hvilket giver anledning til en yderligere undtagelse ud over den udtrykkelige undtagelse, som denne artikel i direktivet tillader. Hverken direktivet, artikel 72 TEUF eller andre bestemmelser i EU-retten tillader imidlertid dette.

Derfor står det som anført ikke klart, om den påberåbte ungarske lovgivning sikrer sagsøgerens grundlæggende processuelle rettigheder, som er sikret ved direktivet om asylprocedurer og chartrets artikel 47, samt retten til effektive retsmidler.

Førnævnte bestemmelser i direktivet om asylprocedurer kræver også en præcis fortolkning, fordi en begrænsning af eller et afslag på adgangen til fortrolige oplysninger, som svækker de processuelle rettigheder og retten til et effektivt retsmiddel, i sidste ende kan føre til en tilsidesættelse af asylretten (chartrets artikel 18) og af andre grundlæggende rettigheder, som delvist er omfattet af et forbud mod begrænsninger (chartrets artikel 2, 4, 6 og 19), i tilfælde af en ubegrundet afgørelse om international beskyttelse.

Det tredje og det fjerde præjudicielle spørgsmål

Domstolen har allerede fastslået i sag C-369/17, at asylmyndigheden skal træffe en individuel afgørelse om udelukkelsesgrundene ved at undersøge og afveje hvert enkelt af de foreliggende faktiske forhold for så vidt angår realiteten. Dom i sag C-715/17 og i sag C-380/18 indeholder også indikationer med henblik på denne afvejning.

I henhold til ungarsk ret skal den specialiserede myndighed afgive en bindende og ubegrundet udtalelse om forekomsten af en »fare for den nationale sikkerhed«, som den kompetente asylmyndighed ikke kan afvige fra, således at sidstnævntes afgørelse i denne henseende kun indeholder en henvisning til den specialiserede myndigheds udtalelse samt en henvisning til lovgivningen. Dermed følger det af den ungarske lovgivning, at realitetsafgørelsen om international beskyttelse træffes i en afgørelse fra den kompetente asylmyndighed – som heller ikke kender begrundelsen for den specialiserede myndigheds udtalelse – hvori det i sidste ende hverken er muligt at foretage en omfattende undersøgelse af, om udelukkelsesgrunden foreligger eller finder anvendelse i det konkrete tilfælde, tage højde for de individuelle omstændigheder eller overveje, om udelukkelsesgrunden er nødvendig eller forholdsmæssig. Det fremgår af direktiverne og af de relevante domme fra Domstolen, at den kompetente myndighed, selv i tilfælde af en intervention fra en specialiseret myndighed (på området for national sikkerhed), ikke kan træffe en realitetsafgørelse om asylansøgningen (dvs., om den anerkender eller trækker flygtningestatussten eller status som en person, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, tilbage), som udelukkende og automatisk baserer sig på en anden myndigheds afgørelse – som har beføjelse til at tage stilling til et specialiseret delspørgsmål – uden selv at foretage den vurdering, der kræves i henhold til kvalifikationsdirektivets artikel 4.

Således indebærer den ungarske lovgivning, at det ikke er den kompetente asylmyndighed, der foretager en realitetsundersøgelse af den internationale beskyttelse og i sidste ende træffer den hertil hørende afgørelse, men derimod to specialiserede myndigheder, som hverken opfylder kravene efter eller har beføjelse i henhold til direktivet om asylprocedurer til at foretage denne undersøgelse og træffe denne afgørelse, og som ikke gennemfører deres procedurer i overensstemmelse med de materielle og formelle bestemmelser i de gældende direktiver. Denne fratagelse af kompetencer, som synes at være i strid med EU-retten, kan give anledning til en forringelse af de proceduremæssige garantier, der er fastlagt i EU-retten.

Selv om kvalifikationsdirektivets artikel 17, stk. 1, litra b), er en ufravigelig bestemmelse, kræver dens anvendelse med hensyn til den subsidiære beskyttelse også en individuel vurdering, en omfattende undersøgelse og en afvejning fra den kompetente asylmyndighed. På den ene side fremgår det af denne bestemmelse, at en formodning om, at en forudsætning for en fare for den sikkerhed, der indgår i denne udelukkelsesgrund, er opfyldt, skal støtte sig på en »alvorlig grund«. På den anden side bestemmer artikel 19, stk. 4, udtrykkeligt, at medlemsstaten på et individuelt grundlag skal påvise, at den pågældende ikke opfylder (eller ikke længere opfylder) betingelserne for subsidiær beskyttelsesstatus, jf. artikel 19, stk. 3 (dvs. argumentet om at være en fare for sikkerheden).

Det femte præjudicielle spørgsmål

Den kompetente asylmyndighed fastslog på grundlag af den udelukkelsesgrund, der er fastlagt i § 15 ab) i lov om asylret, at sagsøgeren ikke kan anerkendes som en udlænding, der er berettiget til subsidiær beskyttelse. Den pågældende myndighed har til dette formål støttet sig på en straffedom afsagt mod sagsøgeren den 6. juni 2002, som fik retsvirkning for 18 år siden, for en strafbar handling, som efter myndighedens opfattelse var »alvorlig«.

Den frihedsstraf, som sagsøgeren blev idømt ved den pågældende dom, blev afsonet i 2004, for 16 år siden, og denne strafbare handling var allerede kendt, da sagsøgeren blev tildelt flygtningestatus, som ikke desto mindre blev anerkendt, og hverken myndigheden eller den ret, som tog stilling til tildelingen af flygtningestatus, anvendte udelukkelsesgrunden vedrørende denne strafbare handling.

Afsluttende del

[Udelades] [nationale procesretlige betragtninger]

Budapest, den 27. januar 2021.

[Udelades] [underskrifter]